

τὸν Ἰούνιο. Καὶ τώρα, μετὰ (11) ἑνδεκάχρονα, ἔχει ὑπογραφῇ στὴ Ρώμη ἡ συμφωνία γιὰ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν. Κατὰ τὸ διάστημα ποὺ διέρρευσε, ἡ Ἀμερικὴ ἐπρομήθευσε στὴν Εὐρώπην τροφίμα γιὰ τοὺς πληθυσμούς της, ἐργαλεῖα καὶ πρῶτες ὕλεις γιὰ τὶς βιομηχανίες της, ἑτοιμα ἐμπορεύματα γιὰ τὶς ἀγορὲς της, πιστώσεις καὶ συνάλλαγμα γιὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν της, κατὰ τρόπον ὥστε, πρὶν ἢ ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη διαμορφωθῇ σὲ μιὰ Κοινὴ Ἀγοράν γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, νὰ εἶχε ἤδη κατ' ἀρχὴν μιὰ Κοινὴ Ἀγοράν γιὰ τὴν Ἀμερικανικὴ χρηματικὴ οἰκονομία. Μὲ τὴν βοήθειαν αὐτῆς τῶν Ἀμερικανῶν ποὺ ἀθροίζεται σὲ δισεκατομμύρια δολλάρια καὶ συνεχίζεται ἀκόμα, εἴτε ὡς παροχὴ μέσων εἴτε ὑπὸ τύπον πολεμικῶν παραγγελιῶν, εἴτε ὡς ἐπένδυσιν ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη, κατὰρθωσε νὰ εὐσταθήσῃ καὶ νὰ θέλῃ τώρα νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ ἡ ἴδια πλέον, τὶς τύχες στὰ χέρια της.

Τὸ ἐπιχειρεῖ δὲ αὐτὸ τώρα, ἐπειδὴ τὴν ἔειδε νὰ αὐξάνωνται τὰ εἰσοδήματά της, νὰ βελτιώνεται τὸ ἰσοζύγιό της, νὰ μεγαλώνουν τὰ ἀποθέματά της σὲ χρυσὸ καὶ συνάλλαγμα καὶ νὰ σταθεροποιούνται σχετικῶς τὰ νομίσματά της. Ἐπειδὴ τὴν ἔειδε νὰ βρῇ σὲ μιὰ ὑψηλὴν συγκυρίαν καὶ ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ διαρραγῇ, ἂν δὲν βρεθῇ διέξοδος. Ἐπειδὴ, ἡ Εὐρώπη αὐτὴ, τώρα μόλις σύρει τὸν πλήρη ἀπολογισμό ἀπὸ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους καὶ τώρα βλέπει καθαρῶτερα πόσο μικραίνει γύρω της ὁ χῶρος ποὺ ἤλεγχε, πόσο μεγάλωσαν οἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ ποὺ κατέχει καὶ τῆς ἀπορροφητικῆς ἰκανότητος τῶν κατοίκων της, πόσο ἐπιτακτικὴ ἐγένινεν ἡ τεχνικοπαραγωγική

ἐπανεξόπλις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν νέων συνθηκῶν ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας στὴ βιομηχανίαν. Τέλος, ἡ ἴδια αὐτὴ Δυτικὴ Εὐρώπη ἔχει τώρα νὰ ἀξιοποιήσῃ στὸ πεδίο αὐτό, μιὰ ὀρισμένη πείρα. Μὲ τὴν Ὀργάνωσιν Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας, μὲ τὸ Γκάττ, μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν Πληρωμῶν, μὲ τὴν Κοινοπραξίαν γαϊάνθρακος.

Οἱ συνθήκες ποὺ ὑπαγορεύουν τὴν ἀνάγκην μιᾶς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς, εἶναι συνθήκες οἰκονομικῆς ἀνάγκης. Ὅμως ἡ ἀνοδος αὐτῆς ἡ οἰκονομικὴ τῆς Δ. Εὐρώπης, οὐτε ὁμοίομορφη καὶ συμμετρικὴ εἶναι, οὐτε καὶ τὶς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις ἀντίστοιχων ἀγορῶν γιὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν προϊόντων ποὺ παράγονται, περικλείει. Εἶναι ἀνοδος ποὺ πραγματοποιεῖται ἀνισομερῶς, μέσα σ' ἓνα χῶρον οἰκονομικὸν πολὺ μικρότερον ἀπὸ τὸν προπολεμικόν καὶ σὲ μιὰ στιγμή τῆς ἱστορίας, κατὰ τὴν ὁποίαν περιοχὲς ὁλόκληρες τῆς γῆς ἔχουν παύσει πιά νὰ ἀποτελοῦν πηγὲς πρῶτων ὑλῶν ἢ ἀγορὲς καταναλώσεως, γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ προϊόντα της.

Ἡ ἀνομοιομορφία καθὼς καὶ τὸ δυσανάλογο στὴν οἰκονομικὴ ἀνοδο εἶναι προϊόντα τῆς προγενέστερης ἀνισομέρειας ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ὅλη ἐξέλιξιν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου, ὑπὸ τὸ σύστημα καπιταλιστικοῦ βίου. Εἶναι π. χ. τὸ Βέλγιον περισσότερο βιομηχανικὴ χώρα ἀπὸ τὴ Γαλλίαν, εἶναι ἡ Β. Γαλλία πλεονεκτικὴ ἀπὸ τὴ Νότιον, τελεῖ ἡ Νότιος Ἰταλία ὑπὸ συνθήκας προμεσαιωνικῆς οἰκονομίας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴ Βόρειον Ἰταλίαν, ἀποτελεῖ ἡ Δυτικὴ Γερμανία τὴν κατ' ἐξοχὴν βιομηχανικὴν ζώνην τῆς Εὐρώπης, ἐνῶ ἡ ἴδια ἡ Γερμανία δὲν εἶχε κἄν ὑπολογίσιμες βιομηχανίας, ὅταν ἡ Ἀγγλίαν κρατοῦσε στὰ χέρια της τὸ βιομη-